

Lapunk decemberi számának színes melléklete, 2018-as falinaptár! A naptárba szánt hirdetések december 5-ig adhatók fel.

Forradalmunkra emlékeztünk

Október 23-án a művelődési házban rendezett ünnepségen emlékeztünk az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 61. évfordulójára. Ünnepi műsort az iskola tanulói adtak. Emlékező beszédet Máté Sándor alezredes, református táborigazgató mondott.

Ünneplő

Egybegyűltek!

Nagy megtiszteltetés, hogy a tavalyi emlékezés után újból elmondhatom érzéseimet az 1956-os forradalomról és szabadságharcról, arról a néhány napról, amire gondolva kihúzhatjuk magunkat és azt mondhatjuk: Jó magyarnak lenni!

Történelmi távlatba helyezve háromszor volt jó magyarnak lenni. Először 1456-ban, amikor Hunyadi János Nándorfehérvárnál megállította a mohamedán török Európába vezető útját. A magyarok győzelmét egész Európa kitörő lelkesedéssel fogadta, és a pápa a déli harangszóhoz hálaadó imádságot rendelt. Történelmünk eme fényesebb győzelme hatalmas traumát okozott az oszmánoknak, és örök időkre szóló dicsőséget a magyaroknak.

Másodszor akkor volt jó magyarnak lenni, amikor 1848-49-ben térdre kényszerítettük a Habsburg-házat, amely csak orosz segítséggel tudta maga alá gyúrni újra a magyart. De hogy mekkora csodálattal szemlélte Európa népe a magyarok küzdelmét, azt jól jelzi a németek nagy költőjének, Heinrich Heine-né 1849. októberében írt verse, mely szerint: „Ha nevedet hallom, magyar, szűk lesz a német zeke rajtam.”

S harmadszor akkor volt jó magyarnak lenni, amikor 1956-ban nemcsak az Aranycsapat remek játékosairól (Grosics, Buzsáki, Lőránt, Lantos, Bozsik, Zakariás, Budai, Kocsis, Hidegkuti, Pusztás, Czibor) volt ismert a magyar, hanem arról a dicsőséges forradalom-

ról és szabadságharcról, amelyre ámulattal és csodálattal figyelt az akkori világ.

Mindennek immár 61 éve. Épp ezért mondhatjuk, hogy ugyan még élnek közöttünk azok az idős honfitársaink, akik átéltek ezeket a napokat, de legtöbbünknek már csak történelem – igaz szívvel-lelket melengető, mindnyájunkat ámulattal és csodálattal eltöltő történelem az a csodálatos 2 hét, aminek eseményeit boldog örömmel emlegetjük.

Hiszen ez a néhány nap a megalapozója mai demokráciánknak. És azon ritka pillanatai egyike, amikor szinte az egész ország egy emberként lépett fel egy közös ügy érdekében.

Folytatás a 2. oldalon.

Új nagyharang kerül a katolikus templom tornyába

November 19-én a 10 órai szentmisében áldják meg és emelik a toronyba a katolikus templom új nagyharangját. Elődjét 1944 szeptemberének első vasárnapján vitték el a második világháborúba. Mai utóda, 73 év után, november 12-én tért haza. A Gombos Miklós őrbottyáni öntődéjéből 9 órakeres megérkezett, s a város határában felvirágozott harangot ünnepi szentmise keretében köszöntötték a hívek. Az új harang a már meglévő három társának és a református templom harangjainak zúgása mellett érkezett

a templom elé, ahol az ünnepi szentmisére érkezett hívek tömege fogadta.

Bajkó Zoltán plébános a harangfogadás alkalmából a következő gondolatokkal szövegezte a jelenlévőkhöz: *Ha ennek a harangnak a szavát meghallaná mindenki, hogy Istenhez emelje őket, és a templomba hívná az embereket. „Milyen más lenne, ha számon kérné a harangnak a szava, hogy »most is tudsz-e áldozatot hozni, nemcsak a harangért, hanem a szegény ember-testvéredért«. Milyen jó lenne, ha rásegítené a*

keresztény életre ennek a harangnak a hangja, s mintegy így kama-tozna a befektetett pénzünk, felkínált munkánk az örök élet javára is” – Senki sem különálló sziget; minden ember a kontinens része, a szárazföld egy darabja; ha egy göröngyöt mos el a tenger, Európa lesz kevesebb, éppúgy, mintha egy hegyfokot mosna el, vagy barátaid házáat, vagy a te birtokod; minden halállal én leszek kevesebb, mert egy vagyok az emberiséggel; ezért hát sose kérdezd, kiért szól a harang: érted szól.

Folytatás a 2. oldalon.

Lakossági fórum a nemzeti konzultációról

A Soros-tervről szóló nemzeti konzultációs országjárás keretében november 9-én Bugacon Csepregy Nándor miniszterhelyettes, a Miniszterelnökség parlamenti államtitkára tartott lakossági fórumot, Lezsák Sándor, térségünk országgyűlési képviselője meghívására.

A helyiek mellett a választókerület más településeiről is érkezett érdeklődőkkel zsúfolásig megtelt a bugaci művelődési ház. A házigazda Szabó László polgármester köszöntője után Lezsák Sándor szólt arról, hogy sorsfordító időket élünk. Olyan történelmi időszak megélői és részesei vagyunk, amelyben nem kevesebb dől el, mint Európa és benne a mi hazánk sorsa. E körülmények

között nagy szükség van a veszélytudatra. Nem ideges, görcsös kapkodásra, hanem egészséges veszélytudatra. Olyanra, amellyel az ember képes megtalálni az adott helyzetben a helyes utat.

Csepregy Nándor helyzetelemzésében arról szólt, hogy Európa sorsát, jövőjét befolyásoló jelenlegi legfontosabb kérdés a migráció, vele annak eldöntése, hogy milyen Európában szeretnénk élni a következő években, évtizedekben, s milyen Európát kívánunk utódainkra hagyni. Szólt arról is, hogy a magyar migránspolitika nyugati és hazai ellenzői egyként tekintik a valóban üldözött menekülteket, s a papírok nélkül, maguk-

ról hazugságokat állító gazdasági bevándorlókat. S arról sem hajlandók tudomást venni, hogy az ellenőrizetlenül beáramló tömegek komoly biztonsági kockázatot jelentenek. Teszik ezt a sorozatos terrortámadások ellenére.

Kiemelte még, Magyarország gazdasági eredményei mára adták ahhoz, hogy valóban megléphet-

sük azt a jóléti fordulatot, amelyre a magyar társadalom régóta vár. Ám határozott és konkrét választ kell adnunk arra a kérdésre, hogy ezt kockáztatjuk-e azzal, hogy olyan problémákat veszünk a nyakunkba, amelyeket nem mi okoztunk, s nem itt keletkeztek. Dönteni kell tehát arról, hogy ezeket a problémákat

behozzuk-e Európába, vagy megpróbáljuk a megoldásokat odavinni, ahol a probléma gyökere van. A magyar kormány arra tett vállalat, hogy esküjéhez híven, a magyar emberek szolgálatát tekinti elsődlegesnek. A mostani nemzeti konzultáció nem szolgál mást, mint hogy megtudják, mit gondolnak a migrációról az emberek. Ez az információ fontos háttértámogatást jelent a Brüsszellel folytatott tárgyalásokban. A kormánynak határozott elképzelése van arról, hogy hazánk ne legyen bevándorló ország, de ez csak akkor lesz kivitelezhető, ha a magyar emberek is így akarják. Ezért fontos, hogy minél többen mondjanak véleményt a

nemzeti konzultáció során – mondta Csepregy Nándor.

Lezsák Sándor zárszavában egyebek mellett arra tért ki, hogy igen gyorsan zajlanak az események. Nincs idő tétovázni, sürgősen dönteni kell. Magyarország reneszánszát éli, s ezt gyalázatos külföldi tervek nem tehetik tönkre. A magyarság közös feladata, hogy olyan erőt tegyen a kormányzat mögé, amely szilárd támogatást jelent a magyar kormányzati álláspont mögött, bevándorlás ügyben.

- Látva az aggasztó migránshelyzetet sokan kérdezik: Mi lesz itt? - idézte Lezsák Sándor. - Ha összefogunk, MI LESZÜNK ITT – adta meg a választ. Az egyetlen jó válasz ez, erre a kérdésre - húzta alá. -**tetézi-**

Forradalmunkra emlékeztünk

Folytatás az 1. oldalról.

A közös ügy a sztálini szocialista diktatúra elsöprése és a szovjet megszálló csapatok elkergetése volt.

1956 októberében e két cél éltette a népet és ezért fogtak még fegyvert is a legbátrabbak. Még akkor is, ha amúgy nem mindenki akarta ugyanazt. Hiszen nyilván mást akart a kommunista Nagy Imre, a később kivégzett miniszterelnök, másért szervezkedtek a megalakult munkástanácsok, más céljai voltak az egyetemista diákoknak, és a barikádon a legdrágábbat, az életüket áldozó pesti srácoknak.

Voltak, akik csak egy megjobbított szocialista rendszert akartak. A falvak lakói bizonyosan inkább újra a saját földjeiket akarták, a kisemizett, kuláknak bélyegzett, munkatáborba deportált, mindenüktől megfosztott gazdák az igazságot, a diákok, az írók meg szerettek volna a zsarnokságtól megszabadultán újra szabadon élni. Az egyszerű ember legalább azt, hogy a vörös csillagok, a Rákosi- és Sztálin-képek tűnjenek el végleg az életükből.

De volt két dolog, amiben mindenki egyet akart: legyen vége a gyűlölt sztálinista-rákosi kommunista diktatúrának és legyen vége a szovjet megszállásnak. Ezért vállalt miniszterelnökséget a kommunista Nagy Imre és miniszteri tárcát sok kiváló ember, ezért fogtak fegyvert a „pesti srácok” a Corvin-közben, a Széna téren, Budapest és az ország számos más pontján – a legtovább – micsoda fricska volt ez az elvtársak szemében – a kommunisták alapította új dunai városban, Sztálinvárosban.

„Ruszkik haza!” – ez a jelszó zengett országszerte, és néhány napig úgy tűnt, a szovjet csapatok valóban kivonulnak az országból. Nagy Imre miniszterelnök bejelentette, hogy Magyarország kilép a Varsói Szerződésből és deklarálta az ország semlegességét. Hamarosan kiderült azonban, hogy a szovjet csapatok kivonásának ígérete csupán taktikai lépés volt. November 3-án a szovjetek letartóztatták a tárgyalásokra érkező Maléter Pál honvédelmi minisztert, majd hajnalban megindult a megállíthatatlan offenzíva Budapest ellen.

Magyarország egyedül maradt. Az adott külpolitikai helyzetben nem számíthatott külső segítségre. A hidegháború törékeny egyensúlyát a másik szuperhatalom, az Egyesült Államok nem merete megbolygatni. Pontosabban: megegyezett a Szovjetunióval, hogy mindenki a saját gesztenyéjét sütögeti: Amerika azt tesz a Közel-Keleten, amit

akar, a szovjetek azt Magyarországon, ami nekik tetszik. Nagy csalódás volt ez a magyar népnek, amely hiába várta a Szabad Európa Rádió által ígért amerikai ejtőernyősöket.

A forradalom vérbe fojtását azonban megelőzte tizenegynéhány reménnyel teli nap. Minden résztvevő úgy érezte, hogy történelmet ír. És valóban azt tették. Történelmet írt a miniszterelnök és a kormány. Történelmet írtak a munkástanácsok tagjai, akiket saját társaik demokratikus úton választottak meg annak érdekében, hogy a gyár valóban a dolgozóké legyen. A szó igazi értelmében is történelmet írtak az írók, újságírók és művészek, akik évek óta először alkothattak szabadon. És történelmet írtak az október 23-án az utcára vonuló egyetemista és középiskolások diákok, akik közül sokan fegyvert is fogtak. Ha ezek a tettek nem is voltak értékben egyenlők, mind azt munkálták, hogy egyszer tényleg vége legyen a gyűlölt kommunizmusnak, s hogy a szovjet csapatok egyszer végérvényesen elmenjenek, és néhány évtized múlva a magyarok boldogan és maradandóan kimondhassák: „Továrisi: Konyec!”

De hogy ez így lehessen: 1956 októberében nagyon sok embernek kellett egész életére kiható döntést hoznia. Kettőt közülük hadd hozzak fel: tábori lelkészként egy katonát és egy lelkészt.

A katonáknak volt talán a legnehezebb a döntés: olyan helyzetbe kerültek, hogy választaniuk kellett az ország alkotmányára letett esküjük (előljáróik parancsa) és saját személyes meggyőződésük között. Az egyikőjük, aki ebben a döntésben feláldozta nemcsak a jövőjét, de az életét is, Maléter Pál volt.

100 éve született – egyidős a Nagy Októberi Szocialista Forradalomnak aposztrofált Pétervári Puccsal. Apja a Felvidéki Eperjesen volt nemzetközi hírű jogászprofesszor, ő maga Prágában és Budapesten az orvosi egyetemre járt, majd a háború idején a Ludovika Akadémián szerzett tiszti rangot. Beállt a „demokratikus hadseregbe” és ezredesi rangban érte a forradalom. Miután felettesei azokban a napokban a Kilián laktanyába vezényelték, először lövette a forradalmárokat. De Nagy Imrével együtt képes volt népben, nemzetben gondolkodni, régi énjét megtagadni s a forradalmárok oldalára állni. Olyan népszerű lett a hazafiúi cselekedetével, hogy maga a pesti nép követelte őt a kormányba. Annak hadügyminisztereként tárgyalt a szovjetekkel a teljes kivonulásról, s boldogan lobogtatta

a tárgyalásai jegyzőkönyvét, amelyek során a szovjet hadseregtábornok Malinyin azt ígérte, a szovjet csapatok legkésőbb 1957. január 15-éig kivonulnak az országból. (Ez alig két nappal a szovjet általános támadás előtt történt.)

Ennek részleteit megtárgyalni indult november 3-án a tököli szovjet főparancsnokságra, ahol nyomban letartóztatták. Hónapokig szovjet fogságban maradt, majd kiadták őt a Kádár János vezetésével megalakított „forradalmi munkás-paraszt kormány”-nak. Azok Nagy Imrével és társaival együtt koncepciós perbe fogták, 1958. június 15-én pedig halálra ítélték őket, és másnap hajnalban ki is végezték.

Tudatosan vállalta azt a mártírsorsot, amit a forradalmat leverő szovjetek és magyar vazzallusaik kiszabtak rá. Ebben erősítette őt hite is – hiszen ismerjük özvegye, Gyenes Judit elmondásából, hogy mikor az ávósok a házkutatást végezték náluk, bibliákat találtak, amiket firtorogva vettek kézbe. Ezért – mint aki ismerte Jézus szavát, ment el e földi világból: „Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa”

S a lelkész: Gulyás Lajos, református lelkész. Jövőre lesz 100 éve, hogy született a később Szlovákiához csatolt Kisújfaluiban. A Pápai Református Teológiai Akadémián szerzett lelkészi oklevelet. A Mosonmagyaróvár melletti Levél községben boldogan élt feleségével és három leánygyermekével.

Hallva a Mosonmagyaróváron történeteket, bement a városba. Aznap csendes tüntetésre vonult a nép a tanácsház előtti térre. Miután valaki elszavalta a Nemzeti dalt, és elénekelték a Himnuszot, a békés szándékú felvonulók közül több százan a határórlaktanya felé vették útjukat, hogy a „zöld ávósoknak” nevezett határőrökkel is tudassák, ők is egy jobb világ elé néznek. Odaérve azonban szünni nem akaró sortűz fogadta őket, amelynek következtében száznál is többen veszítették életüket, s ennél is jóval többen szenvedtek életveszélyes és súlyos sérüléseket. E borzalmas mézszárlás után a lóparancsot kiadó parancsnok és katonái – négy tiszt kivételével – elmenekültek.

A felháborodott tömeg által elfogott négy tiszt között volt egy Máté Lajos nevezetű főhadnagy, akinek az élete veszélybe került. S hogy mégis életben maradt, azt Gulyás Lajosnak köszönhetette, aki a saját testi épségét is kockára téve kimentette őt a lincshangulatban lévő tömegből, felsegítette egy

teherautóra, és vigyázott arra, hogy ez a tiszt is ép bőrrel megússza.

Becsületére legyen mondva, nem maradt hálátlan élete megmentőjéhez. 1957. januárjában titokban meglátogatta, köszönetét fejezte ki, és figyelmeztette: tudomása van arról, hogy hamarosan jönnek érte is a pufajkások. Azt tanácsolta neki, még aznap vegye útját családjával együtt a Levéltől alig néhány kilométerre húzódó, a falubeliek által igen jól ismert nyugati határszakasz felé.

Gulyás Lajost azonban hiába kérlelte, mivel ő annak biztos tudatában volt, hogy nem követett el semmi olyan cselekményt a forradalom napjaiban, amely a Rákosi-korszak törvényeibe ütközött volna. Ezért nem állt szándékában elhagyni egyházi szolgálatának helyét, szeretett gyülekezetét. Néhány nap múlva, a késő esti órákban elhurcolták az otthonából. A vádbeszédében ezt mondta róla a vérbíró: „Amikor Gulyás Lajos felett ítéleznek, akkor a szétvert végrehajtó bizottságokra emlékeznek, a megnyitott határra, a határőrtisztek összefogóira, ... és arra, hogy ez az ember gyűlöli a népet, gyűlöli a szocializmust, és a rohadt régi világot akarta visszaállítani. Népünk sújtson le az árulóra, és halállal büntesse meg gaztetteiért!”. És halálra ítélték, majd 1957. december 31-én hajnalban tár-

saival együtt kivégezték.

Sokszor hirdette Isten Igéjét Jézus képes beszédéről, hogy a vetőmagnak a földben el kell pusztulnia, meg kell halnia ahhoz, hogy helyébe egy új, terméshozó gabonaszál növekedhessen sok új maggal. Ennek a képnek a valóra válását látjuk az ő áldozatában is.

Mert a magyar nép éltetője – ahogy azt a Szózat ezredéves történelemszemlélete is hirdeti: Ez a föld, melyen annyiszor Apáid vére folyt... E nép éltetője mindig az az áldozatos önfeláldozó szeretet volt, mely kész volt vérét is ontani hazáért és szabadságért.

Az '56-os hősök kihulló vére is halálon át új korszakot támasztó élettani-szellemi folyamat lett. Az önfeláldozás által megszentelt nevek lettek lelki égboltozatunk fénylő csillagai, melyek a legsötétebb éjszakában is segítettek tájékozódni a mai szabadság felé.

Így lett mára október 23-a is a demokratikus Magyarország sarokköve. Ezen túl '56 megmarad az egész világ számára szóló magyar mementónak, amiért 61 év távolából is jó magyarnak lenni!

Egyben igazolása Jézus szavának is: Ha a búzaszem nem esik a földre, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.

Isten tegye áldottá hőseink emlékezetét! És Isten áldása legyen a szabad Magyar Köztársaságon!

Új nagyharang kerül a katolikus templom tornyába

Folytatás az 1. oldalról.

Az új harangot az egyházközségnek adományozó család nevében Nagy Ferenc szölte a harangot fogadó hívőkhoz: 1944. szeptember első vasárnapján vitték el azt a nagyharangot az izsáki katolikus templom tornyából a második világháborúba, amelynek utóda ma hazatért. Az akkori harangot a toronyban törték össze és darabokban dobálták le. Vele sok izsáki reményeit is összetörték akkor. Mai utóda itt van előttünk és szentelésre vár. Öröm, szomorúság és remény van a magam és családom szívében ezen a szép alkalmon. Öröm, hogy végre újra négy harang hívja majd Isten dicséretére az izsáki híveket. Szomorúság, mert e harangot fájdalmasan korán elveszített drága Izabella leányunk emlékére öntöttük. És remény, hogy amint az összetört harang helyén új szól, úgy mi is újra találkozhatunk majd Izabellával ott, hová e harang szava üzen minden kondulásával. Mely kondulások bennünket mindig Rá fognak emlékeztetni.

Az első háborúba is vittek el tőlünk harangokat. Akkor hármat. Azokat 1922-ben pótolták az izsáki hívek. Ezek köszöntötték most zengő hangjukkal, a hosszú időre távol maradt, utolsóként hazatért társukat.

Köszönöm, köszönjük, hogy önök is üdvözölték az új harangot azzal, hogy fogadására eljöttek. Kérem tegyék ezt a szentelési szentmisén is. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

A harang szentelési szertartására, november 19-én 10 órára mindenkit, felekezeti hovatartozástól függetlenül, tisztelettel várunk a felajánlók és az Egyházközség. A szentelést végzi és az ünnepi szentmisét celebrálja Talapka István kanonok, apát plébános.

-tetézi-

Mazsola és Tádé Izsákon

A címbeli két bábfigura nevének hallatán nyilván a mai szülők és nagyszülők jólesően gondolkodnak vissza egykori tévés meseélményeikre. November 5-én délután a Művelődési Házban, a budapesti Ametist Bábszínház előadásán gyermekeikkel és unokáikkal is megismertethették egykori kedvenceiket, valamint a Futrinka utca többi lakója közül Manócskát, Tádét, Egérkét, Fülöpkét és Varjú bácsit. Bálint Ágnes kortalanul népszerű meséi és mesefigurái Izsákon, telt házas előadáson keltek életre, szép élményeket szerezve kicsiknek és nagyoknak.

-te-

TETÉZI LAJOS

Gondolom...

...a napokban itt Izsákon is mindenki megkapta a Soros-tervről (melynek létezését éppen megvalósító tagadják a lehangosabban) szóló nemzeti konzultációs ívet. Sajnos sejthető, hogy nálunk is lesznek, akik nem annak valós tartalma, hanem

politikai hovatarozásuk - elfogultságuk alapján foglalnak állást a kérdést illetően.

Gondolom, sokan vallják, hogy ez két okból is nagyon szomorú. Egyrészt a konkrét kérdés érdemi kezelését illetően, másrészt azért, mert ez is azt mutatja, hogy végtelenül kettészakadt az ország. Politikai elvakultság, nemritkán gyűlölet motiválta állásfoglalások, megnyilatkozások születnek sorsdöntő kérdésekben is. Így a pusztán megmaradásunkat érintő ügyekben sincs egyetértés. A „nép” egy része politikai elfogultsága, a „húsfazék-közeli” pedig jól meghatározható anyagi érdekeik mentén érvelnek, hergelik az arra fogékonyakat, s dorongolják le a más nézeteket vallókat.

Gondolom - maradva a konzultáció témájánál -, ha egy család portájára a kerítésüket szétszaggatva, a veteményesüket összetiporva óhajtanának valakik bejutni, az érintettek nem politikailag korrekt eszmecserebe kezdenének velük, hanem ásonyéllel mutatnának irányt a betolakodóknak. Pláne, ha a „vendégek” még arra is jogot formálnának, hogy ezután a háziak az ő szabályaik szerint éljék az életüket. Mondjuk, szedjük le szeretteik fotóit a falról, mert azok az ő érzékenységüket zavarják, majd a magukéival aggatnák tele a lakást, s jól elvernék, akiknek ez nem tetszik. Nem azt mondaná-e egy normális ember, hogy álljon már meg a menet! Ez az én otthonom, én dolgoztam érte, én élek itt, én vagyok itthon!

Gondolom, aki komolyan figyeli a körülöttünk zajló eseményeket látja, valami hasonló történik Európával. Ám vannak számosan, akik nem hajlandók végiggondolni mindezt, mert hasznot húznak belőle, vagy közvetlenül még nem szembesülnek az eseményekkel. Még nem az ő portájuk kerítésén át törnek rájuk. Még megvan az illúzió, hogy őket nem is fogja ez az egész érinteni. Egy ideig elringatózhat e hitében aki akar, de az unokája már biztosan szenvedni fogja félreértelmezett korrektségét(?), balgaságát! Mert mi is történik? Egy identitását, vallási, erkölcsi tartását elvesztett, mitöbb ezeket önként feladó, önsorsrontó közösség ellen indított jól szervezett inváziót egy nagy létszámú, a maga identitását, vallását, erkölcsi elveit az élete árán is megvédő népesség. Akik meglátták (vagy a hasznot szimatolók megláttatták velük) az itteni gyöngeséget, s akik gyűlölnék minden nekik idegen értékrendet, s hitük parancsa szerint harcolnak is ellene. A gyökereit megtagadó, tehetségtelen, a valós helyzetet átlátni képtelen, eltunyult európai „elit” pedig a védelem megszervezése helyett, bambán pislog, s politikai korrektségről, kvótákról papol, meg a magyar konzultációt kárhoztatja, mintha az volna a legnagyobb veszély Európára, sőt a világra nézve. S ha a terroristák legyilkolnak „néhányat” azok közül, akikért felelősséggel tartoznak, ájtatos képpel részvétet nyilvánítanak a hozzátartozóknak, s testőreik gyűrűjében nem átalják azzal „vigasztalni” a gyászolókat, hogy ők bizony még ezek után sem hajlandók félni. S nagyszerű „bátorságukban” így megerősödvé azt gondolják, ezzel minden rendben is van. Pedig semmi sincs rendben! Erre kíván figyelmeztetni mások mellett a magyarok konzultációja is...

„Zörey-ek” a pincében

Az izsáki Vino étterem pincéjében már régebben is voltak zenekari koncertek, a változás mégis jelentős. Egyrészt teljes felújításra került a hang és fénytechnika, ami profibb hangzást és megjelenést biztosít az itt fellépőknek, megkönnyítve ezzel a zenekarok dolgát, mert

adva az igényes kikapcsolódásra, szórakozásra a vendégek számára. A megnyitó alkalomával, november 4-én 21 órától, az elsőként fellépő Ripoff Raskolnikovot és zenekarát a Dumbfound zenekar követte.

Ripoff Raskolnikov, eredeti nevén Ludwig (Lutz) Knoglinger

csak a hangszereket kell hozniuk. Másrészt, Prikel László ügyvezető szándéka szerint, a ZÖREY Klub ősztől-tavaszig, heti-kétheti rendszerességgel lehetőséget ad élő zenét játszó zenekarok fellépésére.

A tervek szerint, a különböző zenei ízlést – underground, blues, country, folk – képviselő zenekarok mellett, tematikus estekre is sor kerülne. Ezek az esetekben, elsősorban a fiatalok számára, mutatnák be egy-egy korszak zenei hangzásvilágát, illetve emlékeznének meg régi, nagy – magyar és külföldi – előadókról. A zenehallgatás mellett természetesen az étterem széles étel és italkínálata is a rendelkezésre áll, lehetőséget

osztrák énekes-dalszerző, gitáros, „tiszteltbeli magyar” blues zenész. Az 1970-es évek végén egy aktuális, intenzív olvasási élménye hatására választotta művésznévnek Dosztojevszkij Bűn és bűnhődés című regénye főhősének nevét. Akkortájt alakította ki ikonikussá vált színpadit megjelenését is: a fekete, csikos zakót piros rózsakitűzővel, trikóval és kalappal.

1987 novemberében, baráti meghívásra látogatott el először zenekarával Magyarországra, ahol a kezdetekben fellépéseit kétségtelenül egyfajta egzotikum iránti vonzalom vezérelte, de – mint nyilatkozta – „lélekben leginkább magyar”; itt valóban értik, és többre értik

kelik őt, mint hazájában. Noha osztrák állampolgár s állandó lakhelye Grazban van, idejének nagy részét Magyarországon tölti, itt vásárolt parasztházában szeret feltöltődni, fellépéseinek többségét itt adja, és megtanult magyarul is. Létrehozta a Ripoff Raskolnikov Band-et, melynek tagjai rajta kívül: Nagy Szabolcs (zongora), Gyenge Lajos (dob) és Varga „Laca” László (basszusgitár), akit az izsáki fellépésen Herr Attila helyettesített.

Ripoff Raskolnikov számára a blues egy életérzés, egyfajta szenvedély, ami független a zenei formátumoktól. Olyan profizmussal adta elő számait, hogy lehetetlen nem figyelni rá. A ZÖREY-ben is teljesen elvársolta a hallgatóságot.

A Dumbfound zenekar tagjai a „szomszédból valók”, hiszen székhelyük Tass, Kunszentmiklós, és Szalkszentmárton. Valamennyien amatőrök, akik munkájuk mellett zenélnek. Saját stílusbesorolásuk szerint „mulatós rockot” játszanak. Táncoltatni és mulattatni szeretik az embereket, leginkább a mindenki által ismert, magyar és külföldi zenekaroktól populáris rock számokat adnak elő.

A már tíz éve változatlan – Kácser László (basszus gitár), Nagy András (gitár), Németh Ádám (gitár), Pócs Márton (dob), és Szilágyi András (ének) – felállásban játszó együttes ezúttal is a tőlük megszokott, igazi rockos bulit hozott össze.

A koncerteken részt vevő vendégek és a fellépő zenekarok visszajelzése alapján, a pinceklub átalakítása, mind hang és megvilágítás-technikai fejlesztés, mind a belső elrendezés tekintetében, minden igényt kielégítően valósult meg. A ZÖREY Klub igazi zenés bár hangulatot árasztva kezdte meg működését...

-fg-

Távlovas verseny Izsákon

A Magyar Lovas Szövetség Távlovaglós és Távhajtó Szakága október 14-én, Izsákon rendezte meg az OB.2 Távlovaglós és Távhajtó verseny záró fordulóját. A négy fordulóval álló versenysorozat első versenyét is Izsákon rendezték tavasszal, amit akkor szinte elmosott az eső. Most viszont, a gyönyörű őszi időjárás kedvező körülményeket teremtett a IV. Kolon Kupa távlovas versenyhez. Turcsán István versenyigazgató elégedetten állapította meg, hogy minden elemében sikerült olyan versenyt rendezni, ahol a lovasok, a lovak és a nézők is jól érezhették magukat. A Kolontól nyugatra, a Kiskunsági Nemzeti Park törzsterületének határa mentén kijelölt útvonal elnyerte a résztvevő lovasok tetszését.

A versenykiírásnak megfelelően zajló versenyen rekordszámú távlovas állt rajthoz: 80

km-en 8 fő távlovas, 40 km-en 4 fő távhajtó és 12 távlovas, a 20 km-es amatőr „Betyár futamon” 9 fő. Továbbá, a 2 km-es „Gyermekfutamon” 2 fő képviselte a legfiatalabb korosztályt. A verseny befejezését követően a mostani, IV. Kolon Kupa versenyen elért eredmények alapján kaptak díjazást

a távlovasok és távhajtók. Az OB.2 Távlovaglós és Távhajtó verseny négy fordulóját után szerzett pontszámok alapján járó díjazást, november hónapban, az Évadzáró Bajnokavatón, ünnepélyes keretek között fogják megkapni az OB.1 és OB.2 versenyzői.

-fg-

Egység a gyászban

Érzékeny lelkületű, embertársainak halálon túli sorsáért aggódó teszi fel a kérdést: lehet-e egység a gyászban? Az élet gyors pörgése időszerűvé tette a témát. Az első, ami egyértelműen felvetette: az a példás összefogás amely az október elsején az USA-ban lévő Las Vegas-ban volt tömeggyilkosság után történt – egész országra kiterjedően, - de negatív példaként itt, nálam az a telefonhívás amellyel segítséget kértek, ugyanis a 20 éve házasságban együtt élő férfi panaszkodott, hogy vallásos felesége nem hajlandó vele elmenni egy nem egyház által celebrált temetési szertartásra, amely különben egy hozzájuk közelálló rokon végtisztessége lesz. Mi okon is születhetik ilyen elhatározás a macskakodóban? Bigottság miatt, amikor beképzelt-ségben valakit az istenhite pótolhatatlan veszteséget elszenvedő, gyászban megszorodott embertársa fölé emel? Szeretlenség miatt, amely lelki hidegség nemtoródómságában élést jelent? Tudatlanság talán az ok, ami mintegy felmentést is biztosíthatna, hogy tudniillik nem tudhatjuk, vajon egy embertársunk halál miatti eltűnése életünkben lehet-e valami több és mélyebb jelentőségű mint egy szomorúságot okozó esemény?

Az egység értékére, szükségességére szeretnék rámutatni. Családon belül, de egy városban belül is fontos egy-egy személy elhunyt alkalmával az együtt gondolkodás. Az sem mindegy, milyen mélységű ez. A SAJNÁLAT szintjén megrekedés a veszteségnek csak kis jelentőséget tulajdonít. A FÁJDAMOMBAN már felméri az ember saját veszteségeit, és itt a földön már meg nem valósítható terveit. Az AGGODALOM azonban a halál kapuját átlépő embertársat követő érzés. Valahogy ez az – örök élet hitétől függetlenül is – elgondolkodtató: ki értékeli reálisan az elhunyt életét? Mit érdemel ő haló porában?

Mintha keresztyén európaiságunk ebben az érzésben is megszegényedett volna, szinte a kiüresedésig! Városunk főorvosának halála utáni, templomban megtartott búcsúztatása a résztvevők tömege miatt megható volt. – Csak kérdezem, - választ se várva, - hányan gondoltak a jelenlévők közül – a sajnálatot és a részvét-

nyilvánítást meghaladóan, - a misének az elhunyt érdekében történt közbenjárására? Nem becsülöm le, sőt, értékesnek tartom a hirtelen halál miatti döbbenet érzésének egységet teremtő erejét, de az elhunyt iránti szeretet indíttatását még többre. Úgy gondolom azonban, hogy ezek mind a „már késő” kategóriájába tartoznak. Amíg együtt élhetünk, kellene egymásra figyelve, egymást segítve és szeretve egységre törekednünk, - mert ugye bizonyíték, mennyire kiszámíthatatlan a jövőnk. Városunk lakosságát újabb történés sokkolja az iskola titkárnőjének halála, amely néhány órával a városi kitüntetés átvétele után történt.

A másik negatív példa: a protestáns felekezeteknél nincs gyázmise az elhunytakért, de a gyászoló családot meghívja a szolgálattevő a temetést követő vasárnapi istentiszteletre, amelyen imádkoznak a veszteséget viselőik számára erőért és vigasztalásért. Ha ez az invitálás egy „közönséges” vasárnapra esik, akkor az üres padosorokkal teli templomban a gyászoló család tagjai, - ha egyáltalán elfogadják a hívó szót, - beülnek /egy csoportban, mutatva az összetartozásukat/ a padokba és várják, hogy róluk akár a prédikációban, akár az imádságban, vagy a hirdetésben megemlékezzenek. Mivel kevés a rendszeresen, közösen templomba járó család, majdnem idegenül, csak a gyásznak és a közvéleménynek eleget tenni akarás szükségességével ülnek ott, és bizony nem ritkán nem is kapnak a „vallásos szövegen” kívül szeretetteljes, együttérző szót. Ebben az esetben a gyászolóknak részéről szükséges elfogadási készséget hiányolom, ugyanúgy mint a misén résztvevőknek az esemény „közbenjáró” céljára való figyelését. Fő tanulság, hogy a vallásos gyászban történő közösztársalás is elszegényedett.

Kérdés, mi által lehet egység, és mit ér az? A válasz megtalálása érdekében meg kell említenünk az 500 éve történt reformáció /re = vissza, formáció = alakítás/, kezdeti történéseit, amikor Luther Márton római katolikus szerzetes Wittenbergben a vártemplom kapujára kifüggesztette az általa megfogalmazott, Egyházát kritizáló 95 tételét. Október 31-én tette ezt, - sokan úgy magyarázzák tette időpont-

jának kiválasztását, hogy másnap, november 1-én a Mindenszentek ünnepére úgyszólván sokan jönnek templomba és olvashatják tételait. /Mindenszentek ünnepe III. Gergely pápa által jóváhagyott, 741 óta, a Halottak napja pedig 998 óta a cluny-i apát jóváhagyásával ünneplelt. / Véleményem szerint ez egy lényeges elfedni akaró magyarázkodás, ugyanis az ő általa megfogalmazottakban érintve van mind a szentekkel, mind a halottakkal kapcsolatos hitelv. Ugyanis a halottakra való emlékezés évfordulója egy kicsit „felfrissíti” mindenkinek elvesztett szerette miatti gyászát. Luther éppen arra is fel akarta hívni a figyelmet - a Biblia tanítása alapján, - hogy hogyan lehet egység az emberiség gyászos érzelmeiben. Egyértelműen elmondja, ki az egyedül, Aki végig kísérhet minket a „halál árnyékának völgyén járva” földi utunkon, /Máté ev. 28:20./ Felhívja a figyelmünket arra, hogyan gondolkozzunk „előre ment” családtagjainkról - a halált is legyőző ÚR által megfogalmazott feltételek szerint élve, /János ev. 11:25-26, Jelenések 7:13:17./ Szól, bibliai ígére hivatkozva arról, hogy ki az egyedül KÖZBENJÁRÓ, egyedül ki vezethet el a Mindenhatóhoz, ki által tarthatunk megbízható kapcsolatot vele. /I. Timóteusi levél 2:5./ - /Ajánlom szeretettel a bibliai helyek tanulmányozását!/
A világban sokféle vallás, sokféle náció él, és mindegyik kidolgozott magának egy-egy élet- és halál elvet, - de nem azért, mert a „miénk”, ez a keresztyéni /Krisztusi/ elv a legkegyelmesebb és legszeretetteljesebb. Gondoljuk át ezt akkor amikor nemzeti gyászunkban az aradi 13 vértanúra gondolunk október 6-án, vagy az 1956-os forradalom és szabadságharcban meghalt hőseire, október 23-án, vagy azokra, akik a gyűlölet áldozataul esnek, szinte naponta. Legyünk a régen tanultakat felfrissítők és megőrzők úgy, hogy aszerint is élünk. Legyen reményes-gyünk szeretteink és magunk halálával kapcsolatosan, hiszen a keresztyén tanítás szerint és a Szentlélek bizonyossága szerint van, Aki a földi életből való kimúlásunk után is gondot visel ránk. Ez a tudat adhat egyedül egységet gyászunkban!

Izsák, 2017. október 5.

**Bérces Lajos
önk. képviselő**

Katolikus egyházközségi hírek

- Nov. 25-én szombaton du. Egyházközségi hírek

- Nov. 25-én szombaton du. 2 órától a közösségi házban közös adventikoszorú-készítés a Családos Közösség szervezésében.

- November 26. Krisztus Király vasárnapja – az egyházi év utolsó vasárnapja, Szent Erzsébet kenyér megáldása.

- December 3. Advent I. vasárnapja. Ezen a vasárnapon a szentmisén várjuk Szent Miklós püspök érkezését, mivel sok helyre várják a gyerekek, megígérte hogy Izsáki gyerekek lesznek az elsők az idén...

- December 3-án du. 17 óra- kor közös városi gyertyagyújtás lesz a főtéren, amelyen a Plébánia Caritas Csoportja adja a műsort. Várjuk szeretettel a kedves híveket mindenkit, a város apraját nagyját.

- Rorate szentmisék az adventi időben kedd- szerda –csütörtök-péntek reggel 6 órakor lesznek. A szentmise után szerény agapé a közösségi házban. Az első hajnali szentmise dec. 5-én kedden reggel 6 órakor lesz.

- December 7-e Első csütörtök. Délelőtt 10 órakor szentmise az Idősek Otthonában.

- December 8-a Első péntek. Idős beteg testvéreink-hívek meglátogatása szentséggel

való ellátása. Ha bárki tud a környezetében olyan beteg idős hozzátartozóról szomszédokról aki szeretné elvégezni a karácsonyi ünnepre szentgyónását, szeretne szentáldozáshoz járulni, jelezze a plébániahivatalban, vagy a szentmisék után.

- Advent lelkigyakorlat lesz templomunkban dec. 7-8-9-én du. 5 órakor kezdődő ünnepi szentmisék keretében. Mindenkit várunk szeretettel!!

- Hétfégi szentmisék időpontja vasárnap reggel Kiszákon 1/2 8-kor, Izsákon 9 órakor. Szombaton du. 5 órakor Izsákon.

- Az adventi vasárnapokon dec. 3-10-17-24-én 3/4 9 órakor a templomban közös gyertyagyújtás.

Szeretettel hívjuk és a várjuk a Kedves Híveket!

- Az adventi időben a templomban tartós élelmiszert gyűjtünk rászoruló testvéreink számára. Kérem a kedves testvéreket lehetőségükhöz képest segítsék ezen jó szándékú akciónkat. „Amit a legkisebbek közül tesztek az én nevemben azt nekem teszitek.” - Jézus szavait idézve!

- Az adventi időben minden szentmise után az „1 millió csillag a szegényekért”, gyertya vásárlására van lehetőség.

Harang szól

Zúgó időknél a folytatása hoz,
messze elvittek, most újra itt vagyok!
Ember! Emlékezz! Sirasd meg a múltam,
ki imádkoztam, gyilkolni tanultam.
Készült testemből sok ágyúgolyó
zenés hangomból, dörgő ágyúszó!
Most, testemnek az új anyaga más,
új időben, ugyanaz a hatás!

Fentről leszálok, szárnyra vesz a szél,
harangnyelven az Úr szája beszél!
/Kié a hangom mélye, s magassága,
fentről, vízszintes a lengés iránya./
Siket fülekbe is bekiáltok,
a rezgéseim hívó suttagások.
A hangom száll, szárnyra veszi szél,
harangnyelvemen, az Úr hangja beszél,

Kihallik abból élet, s diadal,
„A Lélek él, és élni is akar!”
Még akkor is, ha az emberfül siket,
hangom hallatán, nyílnak a szívek.
Zeng-bong a nyelvem múlás feletti jel,
Isten tolmácsa, egy angyal énekel.
Harangnyelvem, zenéje lelkeknek,
„Giling-galang „Dicsőség Istennek!

**Magyar Gyuláné
2017. nov. 11.**

V A L L Á S

Elmúlás reménnyel,
készület derűs lélekkel

Novemberben amikor látható módon is elhunyt szeretteinkre gondolunk, még inkább alkalmunk van arra hogy elgondolkodjunk életünk értelméről – annak további céljairól. Megállásra lassításra, szólít a lassan véget érő esztendő, és felszínre kerülnek a miértek a kérdések az elnyomott belső fájdalmak... érzések.

Ne éljünk félelemben és szorongásban!

Van nekünk biztatónk és reményünk személyes jó barátunk, testvérünk, vagy nevezzük olyannak, amelyik közelebb áll hozzánk: Jézus Krisztus.

Lassan készül hozzánk ,már tervezi érkezését

Fedezzük fel magunkban a belső békét ,a számadást készítsük el lassan, de ne kapkodva és idegesen hanem Isten békéjét kérve és segítségét.

“Az egyik pillanatban még itt vagyunk, a másikban már el is távoztunk. És csupán ezért a röpke pillanatért mekkora hűhót csapunk: mennyi erőszakot, mennyi ambíciót, szenvedést, vizsályt, haragot, gyűlöletet gerjesztünk!

Csak ezért a rövid pillanatért! Egy állomás várótermében ülünk, és miközben a vonatot várjuk, óriási zsvajt csapunk: egymás haját tépjük, vérig sértjük a másikat, birtokolni, főnökösödni, uralkodni próbálunk másokon – politizálunk. Aztán megjön a vonat, és mindenki örökre eltűnik, mintha ott sem lett volna.” (Osho)

Nem a semmibe hullunk, nem szerte foszlás a megsemmisülés a létünk lényege, hanem van Sorsunk. Adjuk át életünket magunkat Istennek. Legyen bizalmunk és reményünk hogy ne tudnánk rá hangolni életünk húrjait Istenre.

Szépen fogalmazza meg Dosztojevszkij a Karamazov testvérek művében: „Ha mindenki elhagy és erővel elkerget téged, magadra maradván borulj le a földre, csókold meg, öntözd könnyeiddel, s könnyeidtől termést hoz a föld, még ha magányodban senki sem lát és senki sem hall is téged. Higgy a végsőkig, még akkor is, ha a földön mindenki letér az útról és te egyedüli hívő maradsz; akkor is hozz áldozatot, magasztald Istent, te, az egyetlen hívő. S ha már két ilyen akad, az már egész világ, az élő szeretet világa; öleljétek meg egymást és dicsérjétek az Urat: mert ha csak kettőtökben is, de beteljesült az ő igazsága.[...]”

Életünk végén nem annak alapján ítéltetünk meg, hogy hány oklevelet szereztünk, mennyi pénzt kerestünk vagy mennyi nagy tettet vittünk véghez. Az alapján ítéltetünk meg, hogy: „Éhes voltam és ennem adtatok, ruhátlan voltam és ti betakartatok, beteg voltam és ti meglátogattatok”

Nem tudjuk biztosan, milyen lesz a mennyben, de egyet biztosan tudok. Ha meghalunk és eljön az idő, hogy az Úr ítéljen fölöttünk, NEM azt kérdezi majd: mennyi jót tettünk életünkben, hanem mennyi SZERETETTEL tettük.”

Jézus nem mondta és nem ígérte hogy követőinek életük útja sima lesz és nem lesznek benne kísértések, gondok csalódások könnyek és szomorúság.

Ő egy dolgot ígért: hogy velünk marad a világ végezetéig.

Bajban problémákban égre emelt tekintetünkben sokszor Istent tartjuk felelősnek. /hát valakinek el kell vinni a balhét/.

Ha magunkba tekintenénk akkor a legtöbb szenvedést, fájdalmat, csalódást magunknak és embertársainknak okozzuk, és ezáltal nincs rendezve kapcsolatom Istennel sem.

Bármilyen történjen is Isten kezében vagyunk, és egyszerű létünkben is szeret az Isten.

Az életnek van súlya, értelme és célja. Ezért tegyünk meg mindent hogy kihozzuk belőle a legjobbat.

Sokszor szükségünk van arra hogy a Nagy Alkotó életünk műhelyében a fájdalmak végsőjével, a lelkünk és életünk sokszor nehezen hordott keresztjén, átszögezzük büszkeségeinket, az alázat szögeivel és kicsorduló könnyeink tisztára mossák lelkünk köntösét .

Lehetetlen, hogy a Világmindenség Ura csak azért adott volna életet, hogy megint megsemmisítse. Minden, ami van, van valamiért

Miért ne lehetne a halál is csak változás, utolsó a földön, de nem utolsó a nagy minden-ségben?

A fa amikor kivágják arra esik amerre hajolt életében.

Amilyené formáltuk életünk fáját és ágai amely irányba nőttek és hajoltak,arra az útra állunk rá életünk végén.

Tetteinkben tovább élünk !
Bajkó Zoltán plébános

Egyházközségi hírek a 4. oldalon olvashatóak.

Református múltunk 95.

„1824. november 7. napján tellyes Gyűlésben. Minekutána hasznosnak tapasztaltatott az, hogy oskolánkba a Mester Tanító mellett egy téli Segéd Tanító legyen: most mikor minden külső munka ideje elmúlt s a gyerekek tellyes számmal járnak az oskolába, a Rector Kis György ő kegyelme sürgettetett, hogy maga mellé téli segítő tanítóról gondoskodjon, akinek fizetésében az Elöljáróság az Ekklesia részéről ígérete szerint segítségül lenne. Ilyen módon, a múlt Esztendő téli napjaiban oskolánkban szorgalmasan szolgált Szabó István Fülöpszállásáról ismét meghívódott, a ki minek utána magát ajánlotta, és a kkező (következő – N.Á.) vasárnapra hozzánk által jött, véle megegyeztünk, ígervén neki az Ekklesia részéről 5 Wftot és 1 rész mérő búzát.

1825. május 1-ő napján, tellyes Gyűlésben:

Az Ekklesiái Esztendő lefolyásával, Curator Szegedi Pál uram Kiadásának és Bevevésének megvizsgáltatását és a Curatori Hivatal alól való felszabadíttatását kérte az Elöljáróktól...

Örömet kívánt volna az Ekklesia tovább is élni szolgálataival; kérettetett is, hogy még vagy csak Esztendeig tisztsége Hivatalát megtartaná: de helyes okokra nézve a Hivatal róla levétetett, minek utána számadása megvizsgáltatván hiba nélkül

valónak találtatott. Ezután a Curatorságra candidáltattak a Prédikátor által Szegedi Pál, Takaró Mihály és Szabó Mihály érdemes Elöljárók, a kik közül a vótumok többségével Curatorrá lett Takaró Mihály őkegyelme; Egyházfinak pedig melléje Demeter János helyébe Csósz Sándor választatott.

Továbbá jelentvén a Parochiális udvaron lévő kamrának és Oskolának az eldüléshez közelgető veszedelmes állapotjokat: minekutána azok megvizsgáltatnak, határozatott: hogy az az egész sor épület elvetetessen; és mivel ezeken kívül az istálló is elsüllyedt, és tovább a reparatiót nem érdemli: tehát az is elbontatván, mindezek helyébe új épületek tétessenek.

1825.október 30-án. Minekutána a tavasszal a május 1-ső napján tartott közönséges és tellyes Gyűlésben meghatározatott volna, hogy a Parochia udvarán lévő kamara ólak és istálló elvetetessenek, és azok helyébe más új alkalmas épületek tétessenek: a kitett napon a Prédikátor az Érdemes Elöljárókat behívatta, hogy együtt az építéshez való készületekről tanátskozzanak. Meghatározatott ekkor, hogy a teljesedő épületek vājogból rakattassanak. Továbbá a Prédikátor sokszori sürgetésére elvégeztetett az is: hogy a régi Parochiális Ház (mely ha szintén még valami

ideig fennállhatott volna is; de a Templomhoz igen közel való fekvése miatt, valamely szerentsétlen gyúladáskor, az Ekklesiának abból, lehetetlen hogy megsirathatatlan kára ne keletkezett volna) elpusztíttasson, és az Ekklesiának most abban lévő Granariuma (magtára – N.Á.) helyébe, a több építendő épületekkel egy sorba és egy fedél alatt más új Granarium építtessen. Melyre nézve

November 6-án minden Ekklesiái Elöljárók jelenlétében, Ketskeméti favágó és kőmives mester ember Kováts István őkegyelme, a ki a Parochiát is építette, előhivatván, az egység huszonegy ~ 21 öl mindenestől fogva új örökség építése eránt megkésült úgy: hogy az Ekklesia fizet Kováts István őkegyelmének kész pénzben 170 ~ százhetven Wfokat, 30 véka Búzát, és magának s cselédjeinek tartásokról is az Elöljáróság gondoskodni fog. Ő kegyelme pedig az Épületet a mi kívánságunk szerént betsületesen elvégezni tartozik. Meghatalmaztatott ugyan akkor Város Fő Bírāja és Ekklesia Curatora Takaró Mihály uram, hogy az Ekklesia szükségére a már készen s helyben lévő fenyőhöz, még két talp fenyőt vegyen a következő Pesti Vásárkor.” P.IV.: 103-104.ol.)

közli : Nagy Árpád

Hála Istennek, a sok mezei teendő elmúltával, s az épületek dűledezések meggyőző tetőzésével elkövetkezhetett: az iskolai oktatás erősítése (mely szintén az eklésia „magtárának” tartatott kezdetektől fogva), az enyészetre méltó romok eltakarítása, új erősségek építése. A gyülekezeti gondnokság és egyházfiség akkoriban egy évre szóló megbízatása ellenére, volt elég jelölt, s alkalmas presbiterek is... Kováts István atyánkfia, ha „betsületesen elvégezte” az építés feladatát, akkor azok a gazdasági épületek úgylehet, hogy éppen a XX. század elejéig is szolgáltak?! Míg ezeket is utolérte e világ

műlandósága. A lelkészi lakás máig áll.

Tudjuk, hogy a régi lelkészi lakás egészen közel volt a templom falaihoz, s a biztonság megkívánta az emberi gondoskodás rendjén az óvatosságot. Ha valaki régi épület darabokat talál a templomunk déli falai közelében, gondoljon arra, hogy egykor az is a gyülekezet „magtáraként” szolgált... Mert az Úristennek testünkre és lelkünkre is gondja van minden időben, ha rá figyelő hittel engedünk és szolgálunk Neki. Mindaddig, amíg az örökkévaló Országot kiteljesíti a Jézust hittel visszaváró gyermekein.

-na-

Gyülekezeti hírek

November 18., 18.00: előkészítő, bűnbánati istentisztelet a gyülekezeti házban

November 19., 10.00: újbórért való hálaadó istentisztelet, úrvacsora

November 26., 13.30: református istentisztelet Kisizsákon az ökumenikus kápolnában.

December 24-én (vasárnap), 15 óra: gyermekek Karácsonya a templomban.

December 25-26-án, 10 óra: ünnepi istentiszteletek. Délutáni istentisztelet nincs!

December 25-én (vasárnap), 13.30: karácsonyi istentisztelet Kisizsákon az ökumenikus kápolnában.

December 31-én: 10.00: istentisztelet; 16 .00: Óévi istentisztelet.

Január 1-én (hétfő),10.00: Újévi istentisztelet.

Január 1-én(hétfő), 13.30: Kisizsákon újévi istentisztelet az ökumenikus kápolnában.

Mindenkit szeretettel várunk!

Kérjük egyháztagjainkat, hogy egyházfenntartói járulékaikat, sírhely megváltásaikat ne mulasszák el rendezni! Csak azoknak tudunk díjainkból kedvezményt biztosítani, akik rendszeres egyháztagjaink; a közös teherviselésből kiveszik részüket. Köszönjük!

IKEM hírek

- November 25.(szombat), 16 óra: Dr. Medvigy Endre és Dr. Gy. Szabó András: „Nevem a végtelenben – 120 éve született a nagyszalontai Sinka István költő” címmel tartanak előadást, helyszín: VINO Étterem pincéje. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

- Az Izsáki Erdélyi Kör a 2016.évi SZJA 1%-okból várhatóan 110.407 forintot fog megkapni. Az adományokat teljes egészében az egyesületi előadások szervezésére és lebonyolítására, az előadói tiszteletdíjak kiegyenlítésére, az egyesületi könyvtár gyarapítására, emlékhelyeink karbantartására fordítjuk. Isten fizesse! „... vándor székelj reménységét, áldd meg Jézus Erdély földjét!...”

November – Szent András hava – Őszutó

Hervad már ligetünk, s díszei hullanak... így ír a költő. November hónapához érkezve célszerű a dátum kínálta elmélkedéseket csokorba szedni. Mindenszentek, majd halottak napja sok lehetőséget kínál. Több intéznivaló miatt néhányszor felkerestem Izsákon a temetőket. FELTÁMADUNK felirat fogad a református temetőben. Itt a régi sírjeleket a kerítés mellett találjuk. Magánadomány a fehér márvány Jézus szobor. Az első soron haladva sok ismerős család nevével találkozunk. A legrégebbi sír Ns. Moci József lelkipásztor (+1820) és felesége (+1821) majd Csukás András (+1830) városi és egyházi előjáró és családja. Férfiágon itt ezt a családot nem ismertük, mégis a szorgos leszármazottak eljutottak régi korokba is.

A nagyanyú betelepítés idején viselte gondját a gyülekezetnek Mátyási Kovács János tiszteletes úr (+1789). Felesége (+1813) és más családtagok sírja nem maradt meg. Gyakran meglátogattam Petőfi Sándor kereszt-szüleinek (Dingha Sámuel (+1848) és felesége Viczián Éva sírját) a ravatalozó melletti síremlékét. Állíttatta leányuk Szily Dánielné. Utolsó találkozásunk a temető bejáratánál K. Szabó Sanyi bácsival, kérdezi: Feltámadunk? Ő már sejt!

A katolikus temetőhöz érkezve a hősök obeliszkje látható. Itt körülötte helyezték el a régi sírköveket és itt található néhány katonai sír. Osztályfőnökünk, tanárunk, mint helybeli megérdemelt a tisztelgést, mindig van virág a síron (Bothné Hegedűs

Anna). A temető közepén levő kápolna épült 1906-ban Izsák Lőrinc és Petrányi Mária által (utódjuk az Ivanics-család). Közélemben a papi sírok. Fontos megemlíteni Mayer Lajos esperes úr nevét, aki lövés általi halállal hunyt el. 1956. augusztus 6-án. Beírás szerint: „Vasárnapra virradóra, breviárum végzése közben hunyt el.”

A kápolna előtt a szokások megtartásával folyt az emlékezés. Szentmise, prédikáció, áldozás, majd a sírok megáldása, plébánosunk Bajkó Zoltán emelkedett szavaival. A sok gyertya, a feldíszített sírok mellett emlékeztünk. A temetők, a temetés ősi rítusait, szokásait őrző emlékeket jelen körülmények között nem lehet részletezni.

Valószínűleg a régebben elhunytak idején főleg fából készült keresztek, kopjafákat készítettek. A háborúban elesett katonák, a diktatúra áldozatainak nevét a városközpontban levő emlékszóbor és tábla őrzi. A család és a közösség egyaránt őrzi emléküket. Meg nem születettek emléke a szívünkben ég.

Fontos megemlíteni, Izsákon az 52-es út mentén honfoglaláskori „táltos sírt” találtak 1976-ban. A bolygatott sírban tarsolylemez, különböző övveretek, csontberakások nyereg, nyílhegy és löcsontok voltak (H. Tóth Elvira régész). A lelet a Magyar Nemzeti Múzeumba került. A honfoglaláskori magyarországi leletek László Gyula nevéhez fűződnek, aki nagy pontossággal lerajzolta az általa ismerteket.

Szent Imre herceg napja november 5. Különböző nap-
tárakat érdemes lapozgatni,

hogy a trónörökös tiszta életét és halálát megismerjük. Szent István és Gizella gyermekének váratlan és korai halála az Árpád-ház öröklési rendjére lett nagy hatással. Itt a közeli Soltszentimre helység határában levő templomhoz érdekes helytörténeti vonatkozásokat sorakoztattak fel. (L. Wikipédia)

István király a magyar Szent Koronát felajánlotta égi édesanyánknak, közvetlen fiú örökös hiányában.

Nem illik ünneprontónak lenni ilyen szent időkben, de történelmünk érdekes alakulása kivétel. NOSZF ez az ismert betűkből álló rövidítéssel emlékeztünk tanulmányaink kötelező tantárgyaiban a Lenin és Sztálin nevével fémjelzett „forradalomra”. Mi novemberben emlékeztünk erre, bár ott október volt. E napokban többször hallani Lenin előéletéről újabb fejezeteket, egyik szerint német kiképzést kapott... Emlékszem tanító nénink pedig a „Lenin-indulót” oktatta.

A történészek elfogulatlan fiatal nemzedékei jönnek egyre többen. A Rongyos Gárda egykori negatív megítélése és elhallgatása után készül egy monográfia is életükről. Nálunk néhány éve még nem kapott egy talpalatnyi földet sem az emléküket őrző obeliszk. Fűjnek már az új szelek.

Márton névünnepe november 11. Savaria (Szombathely). Katonaszentként tiszteljük (köpenyét vágta ketté a rongyos koldus számára). Sok legenda, népszokás fűződik nevéhez. Magyarország társvédőszentje is. Libák közé menekült – gágogásuk elárulta.

Luther Márton: 1483. no-

vember 11-én született. A reformáció 500. évfordulóján sok emlékezésen hallottunk a hozzáfűződő eseményekről. Sárospatakon pl. a Honismereti Szövetség szervezésében az egyhetes soron levő Akadémia a reformáció jegyében telt el. Károly-bibliafordítástól kezdve a különböző keresztelődények, Lorántffy Zsuzsanna és Comenius stb.

Albertet köszöntünk november 15-én. Ezen a napon Kecskeméten Wass Albert íróra emlékezve kezdik meg a szobor felállításához a gyűjtést. Kiskunfélegyházán megtörtént. A könyvtárak polcairól sokan kölcsönzik műveit, de a hivatalos közegek néha ódzkodnak a befogadásától.

Erzsébet az Árpád-házi ill. thüringiai szent ünnepe november 19-én van. A kor szokását követve szülei gyermekkorban küldik gazdag kelengyével jövődöbéli családjához. Vallásos szent élete hatással volt férjére, Lajos Thüringiai örgrófjára. A családtagok között néhányan pazarlónak tartották a gyakori alamizsnaosztásait. Egyik ilyen alkalommal „rőzsacsoda” történt, a kötényében levő élelem helyett virágot találtak. A felvidék nagy városában (Lócse, Kassa... stb.) a szárnyas oltárok fontos személysége. Kassán temették el II. Rákóczi Ferenc hamvait 1906-ban. Koszorúk sokasága található szarkofágján. Itt lent az altemplomban szabad énekelni magyarul.

Katalin, a november 25-én esedékes névnapon sokan tartják ünnepüket. Alexandria Szent Katalin mellett Sienai Szent Katalinról emlékezik a katolikus egyház.

András november 30. Egyik nagyon fontos névnap a régi és új kalendáriumban. Apostol, Péter bátyja, keresztben szenvedett vértanú halált (jellegzetes az ún. Andráskereszt). Együttal a néphagyomány által jelzett nap. Házaságszerző (egykoron ólomot öntöttek, Anyám családjában sok lány volt és ilyenkor egy cédulát tettek a gombócba... stb.).

Advent, az egyházi év kezdete.

Nem feledkezhetünk meg András királyokról. I. András idején készült (1055) adomány a Bencések számára. A Tihanyi Alapítólevél őrzi az első magyar nyelvű szavakat „fehérvárra menő hadiút.” Említésre méltó Izsák helység korai megnevezése „Colon aqua”.

II. András - akinek nevéhez az aranybulla (1222) kibocsátása fűződik (ellenállási záradékkal) - felesége meráni Gertrúd halála (L. Katona József: Bánk bán) Erzsébet elengedése Thüringiába, kereszties hadjárat ha jól számolom 800 éve járt a Szentföldön (Jeruzsálem királya címet is viselte). Várakat épít (Palмира, Margot jelenlegi) feltárásuk folyik neves régészek vezetésével.

Évfordulók, megemlékezések közepette: Arany János, Tompa Mihály műveit is érdemes kezünkben tartani.

„Szár az ágon, hallgató ajakkal / Meddig ültök csüggedt madarak? /

Legyen a dal fájdalmas, me-rengő / Fiaim, csak énekeljete-tek!”

(Tompa Mihály: A madár fiaihoz)

Mesznéder Klára

MEGHÍVÓ

Hivatkozással az Önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 9/2014.(XII.4.) önkormányzati rendelet 65.§-ában foglaltakra értesítem Izsák Város Lakosságát, hogy az

Önkormányzat Képviselő-testülete a Városháza tanácskozó termében

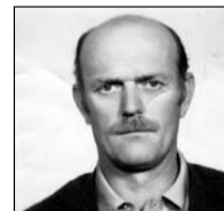
2017. december 19-én (kedden) 15 órai kezdettel

KÖZMEGHALLGATÁST tart.

Mondok József polgármester

MEGEMLEKEZÉS

Egy éve, hogy nem vagy velünk,
Odafentről nézed milyen lett az életünk.
Lélekben érezzük simogató, dolgozó kezéd,
Szerető, óvó, féltő tekinteted.
Légy boldog örök hazádban,
Angyalok közt gondtalan, vidáman.

Szomorú szívvel emlékezünk november 8-án
RENDEK MIHÁLY
1. évfordulójára.
Emlékét szívünkben őrzik!

Szeretetei

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik
SIMON MÁRIA
búcsúztatásán részt vettek,
fájdalmunkban velünk együtt éreztek.

A gyászoló család

POSTÁNKBÓL

Véletlen?

A Gedeoni iskoláról emlékezett meg egykori tanulója, Fejes Györgyné Vörösmarty Julianna az Izsáki Hírek előző számában. Levelében felkérésrel fordult régi diáktársaihoz, osztálytársaihoz, lépjenek kapcsolatba egymással, emlékezzenek a régi szép időkre.

Most én is ezt teszem, hiszen a Gedeoni iskolában nőttem fel és az első osztályt is ott végeztem. Levelében örömmel említi meg édesapámat, Bíró István tanító urat és a tőle kapott jutalomkönyvet.

Nem tudom véletlen-e, hogy halálának 30. évfordulóján teszi ezt. A levél írója az Izsáki Hírekben tette közzé levelét. Bízva abban, hogy régi diáktársai ott elolvassák azt. Ezért úgy gondoltam, hogy én is az újság segítségével elevenítem fel egykori tanulóiban, ismerőseiben, s mindazokban akik szerették, tisztelték, egykori tanítójuk életútjának néhány állomását, közéleti tevékenységét.

1928. szeptember 2-án született Tasson. 1949 júniusában végezte el a Nagykőrösi Református Líceum Tanítóképző Iskolát. Egy hónappal később református orgonista-kántor képesítést szerzett. Mielőtt 1951. október 1-jén az Izsák Gedeon-telepi iskolába került igazgató-tanítónak, több helyen is dolgozott. Kunszentmiklóson a Járási Főjegyzői Hivatalban vármegyei kiségitő, az Abonyi Gyermekotthonban vezetőgondozó, Helvecián tanító volt, majd behívták katonai szolgálatra. 1952 januárjában követte Őt Izsákra édesanyám és mint tanítóházaspár dolgoztak

együtt Gedeonban. Édesapám zongorán, hegedűn és citerán is jól játszott. A tanyasi környezetben a legkézenfekvőbb az volt, hogy a gyerekeket citerázni tanítsa. 1958-ra egy kis citerazenekart is összehoztak.

1962. január 1-jén felvették a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat tagjai közé.

Az 1960-as években citerásival számos sikeres szereplésük volt. Minősítőkon, versenyeken számos arany oklevelet szereztek. Külön említést érdemel a Magyar Rádióba történt meghívásuk, ahol hangfelvételt készítettek velük, amit le is adtak a rádióban. Egy kecskeméti fellépésük alkalmából, 1966. február 25-én Veres Péter Kossuth-díjas író szolt elismerő hangon róluk, amit papírra is vetett. A tanyasi években a gyerekek nagy öröme és kérésére színdarabokat tanultak be és adtak elő a szülők bevonásával. Bálokat és teadélutánokat is rendeztek az iskolában.

A tanyasi iskolák bezárásának időszakában a család 1968-ban Izsákon épített családi házat. Ide 1968 augusztusában költöztünk be. Édesapám még egy évig kéreppárral kijárt Gedeonba tanítani. Ezután az ottani gyerekek is bekerültek a diáktothonba.

Természetesen a benti iskolában is alapított citerazenekart, amely szintén sikeres volt. A közösségi élet egyéb területein is aktív volt. Rendszeresen részt vett a népszámlálásokban, s értelemszerűen a „Gedeoni részt” vállalta szívesen. Több éven át volt az Áfész vezetőségi tagja. 1958-ban, 1967-ben, 1971-ben és 1973-ban tanácsagnak is megválasztották. Sportkedvelő emberként a helyi sportélet szervezésében is vállalt feladatokat. Évekig volt társadalmi munkában az Izsáki MEDOSZ Sportkör pénztárnoka.

1987. július 17-én tragikus hirtelenséggel hunyt el.

Visszaemlékezésben édesanyám, Bíró Istvánné (Gitta néni) nyugdíjas tanítónő volt segítségemre.

Bíró Zoltán

A Kolontó Polgárőr Egyesület kérése

Az idei év nagyon megterhelte egyesületünk költségvetését, mert autónk műszaki vizsgáztatása sok pénzbe került. Ezért anyagi támogatásra lenne szükségünk, hogy továbbra is el tudjuk látni a lakosság biztonságát szolgáló feladatainkat. Ezért kérjük mindazokat (magánszemélyeket, vállalkozókat), akik támogatni tudják és kívánják polgárőreink városunk biztonságáért végzett munkáját,

hogy e célra szánt felajánlásait a helyi takarékszövetkezeti fióknál vezetett 525 00130 110 52 393 számú számlára szíveskedjenek befizetni. Az ismert szlogennel élve: „A legkisebb is számít!”

Hálás köszönet minden adománnyért! Lakókörnyezetünk biztonsága közös érdekünk, melyet csak szoros együttműködéssel tudunk biztosítani.

Majoros Ferenc elnök

Így épült új iskolánk

A szeptember 4-én átadott új iskola sokak tetszését elnyerte. Úgy is fogalmazhatunk, akik kívül-belül megnézték és bejárták, kivétel nélkül elismerően szóltak a korszerű és szép épületről. Alábbi felvételeinkkel - mintegy magunknak és az utókornak is dokumentálva - felidézzük a nem egészen egy esztendőnyi építési folyamat néhány jellemző mozzanatát.

Bűnmegelőzési nap Izsákon

Az Országos Rendőr-főkapitányság 2015 őszén indította el a „Házhoz megyünk” programját azzal a céllal, hogy segítse a lakosságot a megfelelő vagyonvédelemhez szükséges döntések, önvédelmi képességek meghozatalában. A Kiskőrösi Rendőrkapitányság az idei évben második alkalommal október 11-én tartotta meg a „Házhoz megyünk” elnevezésű vagyonvédelmi programját Izsákon. A programban a rendőrség mellett részt vettek a Kolontó Polgárőr Egyesület és az Aegon Biztosító Zrt. szakemberei is.

A Tánacsics Mihály Művelődési Ház előtt felállított információs ponton a rendezvény során a szakemberek vagyonvédelmi tanácsokkal segítették az érdeklődőket, valamint a helyszínen lehe-

tőség volt ingyenes kerékpár-regisztrációra is. A határvasdász toborzók a képzésről és a jelentkezés feltételeiről, valamint általánosságban a rendőri hivatásról adtak felvilágosítást az érdeklődőknek.

Az Izsáki Tánacsics Mihály Általános Iskola alsó tagozatos tanulói hasznos tanácsokat hallhattak az áldozattá válás megelőzéséről, és a 112-es segélyhívószám használatáról. A felső tagozatos diákok részére Kurdics Mihály nyugállományú rendőr alezredest az internet veszélyeiről tartott előadást. A Művelődési Házban Kuti Erika r. őrnagy az idősebb korosztály számára, „Időskorúak a szélhámosok hálójában” címmel tartott figyelemfelhívó előadást, arról hogyan kerülhető el az áldozattá válás.

-fg-

Kolon-fürkészők vetélkedője

A Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatósága, a Futóhomok Természetvédelmi Egyesület, Izsák Város Önkormányzata, – a Nemzeti Együttműködési Alap támogatásával – október 13-án rendezte meg a II. Kolon-fürkésző Terepi Természetismereti Vetélkedőt.

A vetélkedő lényege, hogy a résztvevő diákok kint, a természetben oldják meg a Kolon-tóval és a szikes tavakkal kapcsolatos feladatokat. A nyolc állomásból álló vetélkedő helyszíne az izsáki Fogathajtó pálya, a Kiskunsági Nemzeti Park határában található nyárfasor és a Vásártér volt. Itt a kellemes, napsütéses őszi időben töltött el hat órát a versenyre jelentkezett csapat.

A négyfős csapatokat a Kolon-tó körüli településekre – Izsák, Páhi, Soltszentimre – felső tagozatos diákjai alkották. A gyerekek összemérhették

tudásukat többek között védett növények, állatok és vízi élővilág ismeretből, valamint távcső, spektív és mikroszkóp használatból. Mivel az állomások között két-háromszáz méter távolság is volt, ezért a csapatok külön-külön, átlagosan nyolc kilométert tettek meg a vetélkedőn, így az egészséges testmozgás is része volt a feladatoknak. Az eredményhirdetés előtt a csapatoknak lehetősége volt egy-egy nyárfa csemete elültetésére is.

Első helyezést Izsákról a Lápi

pócok (Tóth Katalin, Kovács Eliz, Perjes Kenéz, Perjes Bendegúz) érték el, felkészítő tanáruk Dudás László.

Második helyezést Páhiról a Természet hősei (Hajma Vencel Vajk, Janik Boglárka, Nédó Kevin Enzó, Petz Odett) érték el, felkészítőjük Morvai Edina.

Harmadik helyezést Soltszentimréről a Vadszilva Pónik (Kovács Hajnalka, Varga Fruzsina, Tamás Dalma, Ilyés Réka) érték el, felkészítő tanáruk Schantlné Farka Julianna.

-fg-

A Kolon-tó idei éve képekben

A „KOLON KÁVÉZÓ – Természetudományi előadások”, a Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatósága (KNPI) és a Futóhomok Természetvédelmi Egyesület (FTE) közös szervezésében zajló előadás-sorozat keretében, november 10-én, „A 2017-ES ÉV KÉPEKBEN” címmel, Ábrám Örs természetvédelmi mérnök tartott izgalmas és érdekes beszámolót, sok-sok képpel, a Kolon-tó 2017-es év eredményeiről, a VINO étterem pinceszobájában.

Az előadáson, Ábrám Örs saját maga által készített, gyönyörű felvételein keresztül mutatta be a Kolon-tó élővilágának alakulását és megfigyelésének eredményeit az idei év tükrében. A 24-32 cm-es jeget hozó téli hónapok alatt sem áll meg az élet a tó körül. A sok-sok érdekesség mellett szó esett például az énekesmadarak helyes etetéséről, mivel az emberek a tületetéssel sok kárt okozhatnak. Adatokkal alátámasztott ismertetéséből több védett faj felmérésének

módszereiről és ezek eredményeinek kiértékeléséről hallhattunk. Megismerhettük a természetvédelmi szempontú nádvágtás jelentőségét, illetve hogy a kaszálók esetében a hagyás sávok igen fontosak, mert sok növény- és állatfajnak biztosítanak menedéket. Külön érdekességgént mesélt el a Kolon-tóra nézve két új orchideafaj – a tarka kosbor és az őszi füzértkerecs – megtalálásának történetét. Szó esett arról is, hogy az Igazgatóság és az Egyesület 2017-ben sok közösségi programot, kirándulást és szakvezetési túrát tartott, melyeken több mint kétezer érdeklődő vett részt.

Az előadás és az azt követő kötetlen beszélgetésen a résztvevők tágabb betekintést nyertek a Kolon-tónál folyó természetvédelmi munkákról. Az előadás-sorozat december 8-án folytatódik.

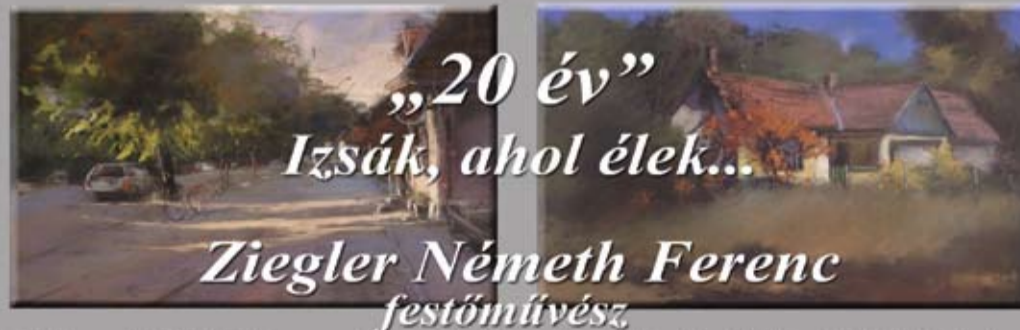
-fg-

**EGYMILLIÓ
CSILLAG**
A SZEGÉNYEKÉRT

*Egy gyertya lángja nem elég
egy hideg lakás kifűtésére,
de még egy ebéd elkészítéséhez sem.
Viszont minden egyes meggyújtott gyertya
melegséget nyújt valakinek,
aki nélkülöz.*

**Adj reményt,
gyűjts gyertyát!**

Csatlakozz
a Caritas Egymillió csillag-akciójához!
A gyertyáért felajánlott adományoddal
a nélkülözőket segíted!

Ziegler Németh Ferenc
festőművész
jubileumi kiállítása az izsáki Tánacsics Mihály Művelődési Házban.
Megnyitó:

2017. december 9. 17 óra.

Köszöntőt mond Mondok József polgármester, a tárlatot megnyitja Tetézi Lajos.
A kiállítás metszetet ad Ziegler Németh Ferenc két évtizedes festői munkásságából,
néhány számára fontos és kedves -köztük izsáki életképeket és embereket ábrázoló-
alkotás bemutatásával.

A megnyitón megjelent vendégek között egy festmény kerül kisorsolásra.

Önkormányzati hírek

Izsák Város Önkormányzat Képviselő-testülete 2017. november 2-án rendkívüli képviselő-testületi ülést tartott. A rendkívüliséget két halaszthatatlan döntés meghozatala indokolta.

Az első napirendi pont keretében tárgyalta a testület „A helyi hulladékgazdálkodási közszolgáltatásról szóló 5/2014.(V.28.) önkormányzati rendelet módosítása” előterjesztést.

A Duna-Tisza Közi Hulladékgazdálkodási és Környezetvédelmi Önkormányzati Társulás Társulási Tanácsa 2017. szeptember 29-én megtartotta alakuló ülését és több, a térség hulladékgazdálkodási közszolgáltatását érintő döntést is hozott. Az egyik ilyen döntés az volt, hogy módosítani kellett a hulladékgazdálkodáshoz kapcsolódó helyi önkormányzati rendeleteket azzal, hogy „Az önkormányzat hulladékgazdálkodási feladatait a társulási megállapodásban foglaltak szerint a Duna-Tisza Közi Hulladékgazdálkodási és Környezetvédelmi Önkormányzati Társulás látja el.”

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht) 33.§ (2) bekezdése

alapján a Társulás, mint a tagönkormányzatok hulladékgazdálkodási feladatainak gyakorlója a hulladékgazdálkodási közfeladat ellátására közbeszerzési eljárást folytat le.

A Ht. és a társulási megállapodás szabályai alapján a szükséges közbeszerzési eljárást a Társulás munkaszervezeti feladatait ellátó Kecskemét Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala előkészítésében, a társulási tanács által elfogadott közbeszerzési szabályzatban rögzítettekre is figyelemmel legkésőbb 2017. IV. negyedévből cél szerű elindítani annak érdekében, hogy az eredményes eljárást követően legkésőbb 2018. április 1-jétől már a társulási szinten kiválasztásra kerülő új közszolgáltató végezze a közszolgáltatást valamennyi településen.

A közbeszerzési eljárás megindítását megelőzően viszont, tekintettel arra, hogy a Ht. 35.§ (1) bekezdése szerint a települési önkormányzat Képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg az önkormányzati hulladékgazdálkodási közfeladat ellátásának rendjét és módját, a Megállapodás elfogadásával a Társu-

lásra történt hulladékgazdálkodási feladat és hatáskörök átruházását valamennyi önkormányzat képviselő-testülete hulladékgazdálkodási tárgyú önkormányzati rendeletének értelemszerű módosításával szükséges megerősíteni.

A rendelet módosítását követően a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás megszervezésével összefüggő valamennyi feladatot a Társulás fogja ellátni, ideértve a meglévő szerződések megszüntetésére irányuló feladatot is. Az elfogadott rendelet az Izsáki Hírek novemberi számában közzétételre kerül.

A második napirendi pont „A 0394/9. hrsz-ú ingatlan értékesítése” előterjesztés volt. Az ingatlant az Antenna Hungaria Magyar Műsor-szóró és Rádióközlési Zrt. kívánta megvásárolni egy állami feladat ellátása céljából. Az 1.000 m²-es területért a vevő 4,5 millió forint vételárat kínált fel, amit a Képviselő-testület elfogadott és hozzájárult az adásvételi szerződés megkötéséhez, s felhatalmazta a polgármestert, hogy a szerződéshez kapcsolódó nyilatkozatokat tegye meg.

Bagócsi Károly
címzetes főjegyző

IZSÁK VÁROS ÖNKORMÁNYZAT KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK 12/2017. (XI.2.) önkormányzati rendelete A helyi hulladékgazdálkodási közszolgáltatásról szóló 4/2014. (V.28.) önkormányzati rendelet módosításáról

Izsák Város Önkormányzat Képviselő-testülete a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 35.§-ában, a 39.§ (2) és (5) bekezdésében és a 88.§ (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX.

13.§ (1) bekezdés 19. pontjában, a hulladékokról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 35.§ (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva, Izsák Város Önkormányzat Képviselő-testületének Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 9/2014.(XII.4.) önkormányzati rendelet 1. számú melléklet I/2.pontjában foglaltak alapján a Jogi- Pénzügyi és Városfejlesztési Bizottság véleményének kikérésével a helyi hulladékgazdálkodási közszolgáltatásról szóló 5/2014.(V.28.) önkormányzati rendeletében módosításával kapcsolatban a következőket rendeli el.

1.§

A helyi hulladékgazdálkodási közszolgáltatásról szóló 4/2014.(V.28.) önkormányzati rendelet 4.§ (1) és (2) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(1) Az Önkormányzat hulladékgazdálkodási feladatait a társulási megállapodásban foglaltak szerint a Duna-Tisza Közi Hulladékgazdálkodási és Környezetvédelmi Önkormányzati Társulás látja el.

eljárni.

(2) Az Önkormányzat a települési szilárd hulladék, ideértve a zöldhulladékot is átvételével, elszállításával, kezelésével kapcsolatos feladatok ellátására az Ökovíz Nonprofit Kft-vel (2700. Cegléd, Pesti út 65., cégjegyzékszám: 1309086647., adószáma: 12564392-2-13, KÜJ: 100 279 742., KTJ: 101 084 999) továbbiakban: közszolgáltató- közszolgáltatási szerződést köt, a hulladékokról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény 33.(1) és a 37.§ (4) bekezdésében foglaltak alapján az új közszolgáltató kiválasztására vonatkozó - az (1) bekezdés szerinti Társulás által kiírt - közbeszerzési eljárás eredményes lefolytatásáig.

2.§

E rendelet 2017. november 2. napján 17 órakor lép hatályba.

I z s á k, 2017. november 2.

Mondok József polgármester
Bagócsi Károly címzetes főjegyző

Focitábor

Előző számunkban meglehetősen kicsire „sikeredett” táborozó kis focistáinkat bemutató fotónk, ezért most nagyobb méretben közöljük a felvételt.

KARÁCSONYI JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

az Izsáki Táncsics Mihály Általános Iskola
aulájában.

SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT

a 2017. december 16-án 17 órai kezdettel

megrendezésre kerülő műsorra, melyen zeneiskolánk
tanulói és tanárai közreműködnek.

Belépő: 500 Ft
(Csak felnőttek részére)

Az est bevételével a zeneiskolát támogatjuk.

SZMK
Tanítók Alapítványa az Izsáki Iskolaért

BAGDI BELLA ÉS ZENEKARA

A SZERETET ÖSSZETART

Izsák
Dec.
10.

Jegyvásárlás:
Edit Virág és Ajándék Bolt, Kossuth L. u. 5.
Saci Virág és Ajándék Bolt, Szabadság tér 3-5.

Helyszín:
Táncsics Mihály
Művelődési Ház

Időpont: 14.00

Jegyár felnőtteknek:
1200 Ft

Jegyár gyermekeknek:
600 Ft

ÜGYELETEK

A HÁZIORVOSOK ÜGYELETI ELÉRHETŐSÉGE
Hétfőtől csütörtökig 12-16 óráig, pénteken 12-13 óráig
hívható az ügyeletes háziorvos a 06-20-962-4594-es
telefonszámon.

A KÖZPONTI ORVOSI ÜGYELET ELÉRHETŐSÉGE
Hétfőtől-csütörtökig 16 órától másnap reggel 8 óráig
Pénteken 13 órától másnap reggel 8 óráig
Munkaszüneti napokon és ünnepnapokon
8 órától másnap reggel 8 óráig
SZABADSZÁLLÁS, Mindszenty tér 5.

Telefonszám: 76/353-324

Kábeltévé ügyelet

Internet és kábeltévé hibabejelentés: 06-80/811-911

Rendőrség: 06-78/501-400

Vízmű hibabejelentés: 06/80-200-423

Polgárőrség: 06-30-621-6071

KOLON KÁVÉZÓ
Természettudományi előadások

A dinamikus változó vizes élőhelyek
specialistája: a kanalasgém
Előadó: Dr. Figniczki Csaba

2017. december 08. 19:00
Vino Étterem, Panzió és Pinceszobák
6070, Izsák, Dózsa Gy. tér 4.
A belépés díjtalan!
További információk: kolonvilag@kolon-to.com, +36704118445

Adventi Gyertyagyűjtés

Minden vasárnap
17.00 órakor a szökőkút mellett!

A fellépők: Izsáki Katolikus Karitasz csoport,
Izsáki Óvodások, Ezüst Golyó nyugdíjas klub,
Református fiatalok csoportja.

Forralt bor, sütemények, adománygyűjtés.

december 3.
december 10.
december 17.

IZSÁKI PROGRAMOK

Elérhető Izsák honlapján! izsak.hu

November 22 szerda

18:00: ITV Híradó

18:40: Megyei Krónika

November 23. csütörtök

18:00: ITV Híradó

18:40: Sárfehér Napok 2017.
3. rész

November 28. kedd

14:00: Közvetítés a képviselő-testület üléséről (analóg csatorna)

November 29. szerda

18:00: Közvetítés a képviselő-testület üléséről (felvétel)

November 30. csütörtök

18:00: Terményáldás és bérmlás 2017.

December 6. szerda

18:00: Főtéri adventi gyertyagyűjtés

18:15: Terményáldás és bérmlás 2017. (ism.)

December 7. csütörtök

18:00: Főtéri adventi gyertyagyűjtés

18:15: IKEM – Sinka István költő munkássága

December 13. szerda

18:00: Főtéri adventi gyertyagyűjtés

18:15: Új harang érkezett – a harang fogadása

19:05: Megyei Krónika

December 14. csütörtök

18:00: Főtéri adventi gyertyagyűjtés

18:15: Új harang érkezett – a harang fogadása (ism.)

19:05: Megyei Krónika (ism.)

December 19. kedd

14:00: Közvetítés a képviselő-testület üléséről (analóg csatorna)

15:00: Közvetítés a közmegehallgatásról (analóg csatorna)

December 20. szerda

18:00: Főtéri adventi gyertyagyűjtés

18:15: Közvetítés a képviselő-testület üléséről és a közmegehallgatásról (felvétel)

APRÓHIRDETÉSEK

Az 52. sz. főút mellett a háromszoros elágazásnál 0,76 ha ikersoros Sárfehér szőlő eladó. Ár: 800.000 Ft. Érd: 06-30/413-1816

Izsák, Kiss János utcai egyszobás, összkomfortos ház eladó! Érd: 06-20/980-7928, 18 óra után.

MÉLTÓSÁG KFT.

TEMETKEZÉS
TELJESKÖRŰ ÜGYINTÉZÉS ÉS SZOLGÁLTATÁS

TEL.: 06-30-398-5303
24 ÓRÁS ÜGYELET: 06-30-445-4999

 IZSÁK, SZABADSÁG TÉR 18.
www.meltosagtemetkezés.hu

SZÜCS GRÁNIT
2200 MONOR, 4. sz. főút 38. km. Információ: 06 70 601 41 00
2700 Cegléd, Puskaporos u. 36.
6000 KECSKEMÉT, Ceglédi út 100.

FOLYAMATOS AKCIÓKKAL VÁRJUK A KEDVES ÉRDEKLŐDŐKET!

www.granitsirko.hu
TÖBB SZÁZ KÉSZLETEN LÉVŐ SÍREMLÉKBŐL VÁLASZTHAT!

Temetkezés

Jóindulat

**Kereskedelmi Szolgáltató Kft.,
az izsáki alsó és felső katolikus
temetők üzemeltetője**

Irodáink:

Izsák, Kecskeméti u 3. H-P: 8-12
Kecskemét, Nyíri u 4. H-P: 8-15
Ügyelet éjjel – nappal!
Molnár László: 06/20/311-3572
Nagyné Emike: 06/30/963-9222

Anyakönyvi Hírek

Születtek: Kotró Lara Bella – anyja neve: Kotró Klaudia, Böröcz Lotti – anyja neve: Tumbász Mariann, Nédó Petra – anyja neve: Pásztorka Andrea, Sörös Naomi Kiara – anyja neve: Sörös Szilvia, Farkas Szabolcs József – anyja neve: Csernák Judit, Kárász Milla – anyja neve: Kovács Bettina, Sári Emília – anyja neve: Makkos Dóra, Borka Donát – anyja neve: Gubicza Ildikó

Házasságkötés: Zetkó Tamás – Vargáné Nagy Mária
Meghaltak: Simon Mária – 60 éves – Izsák, Fenyő utca 17., Kisbácsi Antal József – 63 éves – Izsák, Nyár utca 19., Nagy László – 64 éves – Izsák, Mátyás király utca 18., Balázs László – 75 éves – Páhi-i lakos

IZSÁKI Hírek

Önkormányzati lap
Kiadja: Izsák Innokom Nonprofit Kft.
Felelős kiadó: A Kft. ügyvezetője
Főszerkesztő: Tetézi Lajos
Cím: 6070 Izsák, Szabadság tér 1.
Telefon/fax: 76/375-900, e-mail: itv@vitae.hu
Hirdetésfelvétel: Izsák Innokom Nonprofit Kft.
Tel.: 76/568-076
Készítette: Kópia Kft. Kiskunhalas.
Felelős vezető: Lichtenberger Csilla
ISSN 1587-7418